

[Olav Olsen.]

ningen lettere. Se, hvis der nu var nogen Mulighed for at naa dertil ad den Vej, kunde jeg forstaa det, selv om jeg ikke billiger det, men jeg tror, det er ganske ved Siden af, for hvad vil der ske, hvis man gennemfører en øget Jordskat og det offentlige sætter ind med en højere og højere Skat? Ja, der vil komme et Øjeblik, da denne Skat virker som en 1ste Prioritet, der vil bevirke, at det, man ellers kunde faa i 1ste Prioritet hos en Kreditforening eller andre Steder, vilde blive tilsvarende mindre, og de Penge, en Mand skal bruge til at starte for ved en Ejendom, hvad enten det er en ny eller en gammel, vil være ganske de samme, hvad enten der er en stor eller en lille Jordrente. Det, der vil ske, naar man flytter mere af Skatten over paa Jordværdien, er, at man lægger øget Skat paa den, der dyrker Jorden. Ude i en ren Landkommune gør det ikke saa forfærdelig megen Forskel, om man har Ejendomsskyld og Skat paa Jordværdi, eller man gaar over til kun at have Skat paa Jordværdien, thi jeg tror, det kommer omtrent ud paa eet paa Grund af de nuværende Fradragsregler, og det er sikkert ganske forkert, at det skulde betyde en Skattelettelse for de mindre Landbrugere, det modsatte er vist Tilfældet, men lad det nu ligge. Men i de blandede Kommuner, hvor der er Fabrikvirksomheder, Købmandsvirksomheder og mange andre Virksomheder, vilde det, at man gik til at lægge Skatten paa Jorden, paa Grunden, betyde, at disse Virksomheder slap for at betale en Del af deres Skat. Nu kan det jo godt være, at Forholdene bliver saaledes, at vi ikke undgaar noget i den Retning, men hvis den Ulykke skulde ske, at vi skal flytte mere og mere Skat over paa Grundværdien, paa fast Ejendom, maa vi saa ikke faa det saaledes, at disse Skatter bliver faste! Grundværdiskattens Tilhængere tilsigter en Skat paa Grundværdi, der er svævende eller stadig stigende, men hvad der vilde have Betydning for Landbruget og være retfærdigt, var, at Skatterne paa fast Ejendom blev virkelig faste Skatter. Skatterne til Staten og til Amtet er faste Skatter, og jeg synes, man maatte kunne finde en Form, saaledes at Skatten til Kommunen ogsaa blev en fast Skat, der hvilede fast paa Ejendommen og fulgte Ejendommen uden Hensyn til, hvordan Jordværdien var. Denne Tale om det retfærdige i at lægge Skatten paa Jordværdien lyder jo meget smukt, men jeg vil sige, at det Grundlag, hvorpaa man kan vurdere Jord, er saa svingende og saa skifende, at det er ganske umuligt at bygge

en virkelig Skatteansættelse paa saa løst et Grundlag, man kommer paa den Maade til at gøre Uret overfor alle, eller i hvert Fald overfor mange. Man maa huske paa — og det glemmer de Herrer fra den Side altid, naar de taler om Grundværdiskat —, at Jorden jo ikke ligger jomfruelig hen, den er et Produkt af vort og vore Forfædres Arbejde, en stor Part af det, man kalder Jordværdi, er i Virkeligheden Arbejde, der er nedlagt i Jorden, og det er lige saa uberegtiget at beskattede dette Arbejde som Arbejde under en hvilken som helst anden Form. Jeg vilde jo ikke tro, at det radikale Parti faar saa forfærdelig stærk Indflydelse paa Lovene i denne Regeringsperiode, men paa dette Punkt har jeg været bange for, at de kunde faa megen Indflydelse, og her vil jeg sige, at hvis det socialdemokratiske Parti gaar med til en øget Grundværdiskat paa Ejendommene, gaar de med til en Form for Formueekspropriation, som er ganske i Strid med, hvad Socialdemokraterne ellers har krævet, thi dette vil først og fremmest blive en Ekspropriation af de smaa Formuer, og de har dog alle Dage hævdet, at det først og fremmest er de store Formuer, man skal have fat i. Jeg vil haabe, at vi, naar vi skal til at drøfte disse Ting, alle maa føle vort Ansvar.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen har Ordet for en kort Bemærkning.

Niels Frederiksen: Hvis alle ærede Medlemmer af dette høje Ting har forstaaet saa lidt af min Tale, som det ærede Medlem Hr. Olav Olsen nu gav Udtryk for, saa indrømmer jeg det haabløse i at ville prøve paa gennem Tale her i Tinget at blive forstaaet. Hvad det angaar, at det ikke er rigtigt at give Udtryk for Landets Økonomi gennem Tal hentede fra Landbruget i et godt Høstaar med gode Priser, saa vil jeg sige til det ærede Medlem Hr. Olav Olsen, at de Tal, som jeg nævnte, er rigtige og uomtvistelige. Det er vist ikke rigtigt, selv af et Venstreparti, at lægge sin Vurdering af Tilstanden an paa den Maade, at hvis et godt Høstaar og gode Priser paa Landbrugsprodukter for dette Erhverv giver et Aars Merindtægt af 362 Mill. Kr., er det en Følge af dette Partis Ministeriums gode Handlinger, men hvis vi under en anden Regering faar et daarligt Høstaar med faldende Priser, er de daarlige Resultater et Udtryk for denne Regerings daarlige Handlinger. Det forekommer mig rigtigst at anbringe Aarsag og Virkning paa rette Plads, saa vidt det er gør ligt. Jeg for